

شيخ طريقت، امير اهل سنت، بائيء دعوت اسلامي حضرت علامہ مولانا ابو بلال محمد
الياس عطار قادري رضوي ضيائي دلت برڪتھ اعاليہ جي مبارڪ زندگيءَ جا سوئھري ورق

دامت برڪاتھم العالیه

امير اهل سنت جو تذڪرو

قسط (1)

سنڌي ترجمو

مبارڪ هستيون ص 1 بزرگن جي يادگار شخصيت ص 5
مان ڪيئن مسلمان ٿيس ص 13 نسبت جون برڪتون ص 23
عظيم ديني خدمتون ص 30 امام اهل سنت جي مبارڪ فتويٰ ص 34
سرڪارن ۽ شتابان ۽ ٻين جو عطار جي نالي پيغام ص 38

مكتبة المدينة

SC1286

پيشڪش: شعبه امير اهل سنت دهره رحيم آباد
مجلس المدينة العلميه (دعوت اسلامي)

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دروود شريف جي فضيلت

شيخ طريقت امير اهل سنت، بانيء دعوت اسلاميه،
حضرت علامه مولانا ابوبلال محمد الياس عطار قادري
رضوي ضيائي دامت برڪاتهم العاليه پنهنجي رسالي ”امام
احمد رضا جو تذڪرو“ جي صفحي 1 تي نقل فرمائين ٿا
ته رحمت عالم، نور مجسم، شاهه بنبي آدم، شفيع
امم، رسول اڪرم ﷺ جن جو فرمان شفاعت نشان
آهي: ”جيڪو مون تي دروود شريف پڙهندو مان ان جي
شفاعت فرمائيندس.“ (القول البديع ص 117 دارالكتب العلميه بيروت)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ

مبارڪ هستيون

الحمد لله عزوجل اسلام اهڙو سچو ۽ كامل دين آهي
جيڪو قيامت تائين قابل عمل آهي. جڏهن به ان جو نالو
وٺڻ وارن تي آزمائشون جا طوفان هليا، نوان نوان فتنا
ظاهر ٿيا ۽ گمراهيءَ جا ڪڪر چانئجي وڃڻ سان گڏوگڏ
بي حياتيءَ ۽ گناه عام ٿي رهيا هئا، بدعقيديءَ جي
دعوت عام ٿيڻ سبب ماڻهو نيڪيءَ جي رستي کان پري
ٿيڻ لڳا ته الله رب العزت دين اسلام ۾ پيدا ٿيڻ واري
هن بگاڙ کي ختم ڪرڻ ۽ پنهنجي محبوب، داناءَ

غُيُوبٌ، مُنْزَةً عَنِ الْعُيُوبِ جِي سَنَّتِنَ كِي زندهه ڪرڻ جِي لاءِ هر هر دؤر ۾ هن امتِ مرحومه کي اهڙيون هستيون عطا فرمايون، جيڪي علم ۽ عمل جِي نُور سان مُنور ٿيڻ سان گڏوگڏ مُعاشري ۾ انقلاب پيدا ڪرڻ جِي مجاهدانه صفتن سان مالا مال هيون.

جڏهن مُعاشرو انهن جِي تجديدي ڪوششن جِي خوشبودار مدني گلن سان معطر مهڪڻ لڳو ته فتنا ختم ٿيڻ شروع ٿيا ۽ گمراهيءَ جا ڪڪر هٽي ويا، چڙواڳيءَ جِي طوفاني شدت ۾ گهٽتائي اچي وئي. بي عمليءَ جِي ٻوڏ جو زور ٽٽڻ لڳو ۽ اسلام جو وڻ ٻيهر سرسبز ۽ شاداب ٿي تڙڻ لڳو. هر طرف سَنَّتِنَ جِي بهار اچي وئي، روحانيت جا گل تڙيا، علم جا چشما جاري ٿيا، عمل جا درياءَ وهڻ لڳا ۽ عاشقانِ رسول، گلستانِ اسلام جا مهڪندڙ گل ”پنهنجي ۽ سچي دنيا جي ماڻهن جي اصلاح“ جِي مقدس جذبي جِي تحت سَنَّتِنَ جِي خوشبو هر طرف ڦهلائڻ لڳا.

الحمد لله عَزَّوَجَلَّ سَنَّتَ كِي جيارڻ ۽ اسلام جِي بقا جِي لاءِ انقلابي جدوجهد ڪرڻ واريون اهڙيون شخصيتون هر صديءَ ۾ پنهنجو فيض عام ڪنديون آهن جيئن حضرت سيّدنا ابوهريره رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي حضور سراپا نُور، فيض گنجور، شاهه غيور رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جو فرمان عالیشان آهي. مَنْ أَحْيَا سُنَّتِي بَعْدَ مَا أُمِيتَتْ فَلَهُ أَجْرُ مِائَةِ شَهِيدٍ

ترجمو: بيشڪ الله تعاليٰ هن امت جي لاءِ هر صدي (يعني سو سال) جي آخر ۾ اهڙي شخص کي موڪليندو جيڪو هن دين جي تجديد ڪندو
(سنن ابوداؤد، الحديث 4291 ج 4 ص 138)

شيخ الاسلام بدر الدين ابدال رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى فرمائن ٿا: “عام طور تي ائين ئي ٿيندو آهي ته صدي جي ختم ٿيندي ئي امت جا علماء به ختم ٿي ويندا آهن. ديني ڳالهيون مِتجَط لڳنديون آهن، بدمذهبي ۽ بدعت ظاهر ٿيندي آهي، ان لاءِ دين جي تجديد (يعني نئون روح ڦوڪڻ) جي ضرورت پوندي آهي. ان وقت الله تعاليٰ اهڙي عالم کي ظاهر ڪندو آهي جيڪو انهن خرابين کي دور ڪندو آهي ۽ انهن بُراين کي سڀني جي سامهون علي الاعلان بيان ڪري دين کي نئين سر سان نئون ڪري ڇڏيندو آهي. اهو سلف صالحين جو بهتر عوض، خير الخلف، (سنو نائب) نعم البدل ٿيندو آهي.”

(رسالو مرضية في نصرۃ الاشعرية بحواله حيات اعليٰ حضرت ج 3 ص 126)
تجدیدِ دين جي معنيٰ بيان ڪندي خليفه اعليٰ حضرت، ملك العلماء، حضرت علامه محمد ظفر الدين بهاري عليه رحمة الباري فرمائن ٿا: “تجدید جي معنيٰ اها آهي ته انهن ۾ هڪ صفت يا صفتون اهڙيون موجود هجن، جن مان امت محمديه علي صاحبها افضل الصلوة والتسليم کي ديني فائدو ٿئي. جيئن تعليم ۽ تدريس، وعظ، امر بالمعروف، نهی عن المنکر ماڻهن کان مکروه (يعني ناپسنديده ڳالهيون) ختم ڪرڻ، اهل حق جي امداد.”
(حيات اعليٰ حضرت ج 3 ص 124)

سلف صالحين جي مدني ڪم جو انداز

جيڪڏهن اسان پنهنجي اڪابرين (يعني بزرگن) جي زندگيءَ جي حالتن جو مطالعو ڪريون ته هن نتيجي تي پهچنداسين ته نيڪي جي دعوت عام ڪرڻ وارن اڪثر بزرگانِ دين جو طريقو اهو ئي رهيو آهي ته انهن پنهنجي حڪمت ۽ فراست (يعني ڏاهپ) ۽ اجتماعي ۽ انفرادي ڪوشش جي ذريعي گناهن پري زندگي گذارڻ وارن ماڻهن جي زندگين ۾ مدني انقلاب پيدا فرمائي ڇڏيو. جنهن جي بَرَڪت سان اهي ماڻهو گناهن کان توبه تائب ٿي نه صرف فرضن ۽ واجبن جي پابندي ڪرڻ لڳا بلڪ مستحب عملن جا به عبادي ٿي ويا ۽ انهن اولياءَ ڪرام جي هٿ مبارڪ تي بيعت ڪرڻ کان پوءِ روحاني تربيت جا مرحلا طئي ڪرڻ لڳا.

انهن بزرگانِ دين عليهم رحمة الله المبين پوري شوق سان انهن عاشقانِ رسول جي تربيت فرمائي. پوءِ انهن مان ڪنهن کي پنهنجي خلافت ته ڪنهن کي وڪالت سان نوازيو ۽ مرتبي جي لحاظ سان ديني ذميداري جو مدني تاج پارائي هدايت ڪيائون ته وڃو ۽ راهِ خدا عَزَّوَجَلَّ ۾ سفر ڪريو ۽ پنهنجي اصلاح سان گڏوگڏ اجتماعي ۽ انفرادي ڪوشش جي ذريعي ٻين تائين نيڪيءَ جي دعوت پهچائيندي امت جي اصلاح جي مقدس ڪم ۾ مصروف ٿي وڃو.

بزرگن جي يادگار شخصيت

هن پُرفتن دؤر (يعني پندرھين صدي هجري) ۾ ته جڏهن دنيا ۾ گناهن جي يلغار، T.V. ۽ V.C.R. جي پرمار، فيشن پرستي جي ڦٽڪار، گھڻن مسلمانن کي بي عمل بڻائي ڇڏيو هو، ۽ پڻ علمِ دين ڏانهن شوق نه هجڻ ۽ هر خاص ۽ عام جو لاڙو صرف دنياوي تعليم ڏانهن هجڻ جي ڪري ۽ ديني مسئلن کان ناواقفيت جي ڪري هر طرف جهالت چانئجي وئي هئي، غير مسلم قوتون، مسلمانن کي متاثر جي لاءِ ۽ اسلام جي پاڪيزه تعليم کي بگاڙڻ جون ناپاڪ سازشون ڪري چڪيون هيون، مسجدن جو تقدس پائمال ڪيو پيو، لادينيت ۽ بدمذھبيت جي ٻوڏ موجون هڻي رهي هئي، هر ٻيو گھر سينما گھر ٿيندو پيو وڃي، مسلمان موسيقي، شراب ۽ جوا جو عادي ٿي تيزيءَ سان بداخلاقي جي گھري ڪڏي ۾ ڪرندو پيو وڃي، اسلام جي باغ کي دشمن ويران ڪرڻ تي هو، هنن نازڪ حالتن ۾ الله عزوجل پنهنجي هڪ ”ولي ڪامل“ کي امتِ محمديه جي اصلاح جي لاءِ منتخب فرمايو، جن کي دنيا ”**اميرِ اهل سنت**“ (دامت برڪاتھم العالیه) جي نالي سان سڏي ٿي.

قبله شيخ طريقت، اميرِ اهل سنت، بانيءَ دعوتِ اسلامي حضرت علامه مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي دامت برڪاتھم العالیه نيڪيءَ جي دعوت عام

ڪرڻ جي ذميداري محسوس ڪندي هڪ هڪ اسلامي پيءُ تي انفرادي ڪوشش ڪري مسلمانن کي عملي طور سنڌن ڏانهن راغب ڪرڻ شروع ڪري ڇڏيو، پوءِ امت ۾ نيڪين جو پيغام عام ڪرڻ لاءِ پاڻ ”دعوتِ اسلامي“ جهڙي عظيم ۽ عالمگير تحريڪ جي مدني ڪم جي شروعات فرمائي ڇڏيائون.

پاڻ دامت برڪاتهن العاليه ڊگها سفر ڪندا هئا، ڏينهن جو ڪڏهن ڪڏهن هڪ کان وڌيڪ پيرا بيان ڪندا هئا، ۽ بسن، ترينن ۾ ايسٽائين جو پيادل سفر ڪري به مسجد مسجد، ڳوٺ ڳوٺ، شهر شهر پاڻ تشریف وٺي ويندا هئا، کاڌي جو **Tiffen** ساڻ هوندو هئن ايتري تائين جو لوڻ جي دٻي ۽ پاڻي به ساڻ رکندا هئا ته جيئن ڪنهن کان سوال نه ڪرڻو پوي، مريضن جي عيادت ڪندا هئا، مُردن (يعني مري ويلن) کي پنهنجي هٿن سان غسل ڏيندا هئا ۽ ڪفن پرائيندا هئا، جنازي جي نماز پڙهائيندا هئا، غمي ۽ خوشيءَ جي موقعن تي مسلمانن جي اهڙي خيرخواهي ڪندا هئا جو اهي به نيڪيءَ جي دعوت کي عام ڪرڻ جي لاءِ سندن سفر ۾ شريڪ ٿي ويندا هئا.

فرضن ۽ واجبن جي ادائينگي سان گڏوگڏ ٻين نفلي عبادتن ۽ خوفِ خدا عزوجل، عشقِ رسول ﷺ، قرآن ۽ سنت جي پيروي جي جذبي، سنت کي زندهه ڪرڻ جي جذبي، عفو و درگذر، صبر ۽ شڪر، عاجزي ۽ انڪساري،

اخلاص ۽ تقويٰ، حُسنِ اخلاق، جود و سخاوت، عبادت ۽ رياضت، دنيا کان بي رغبتي، ايمان جي حفاظت جو فڪر، فروغِ علمِ دين و تبليغِ دين خاص طور تي مسلڪِ اهل سنت جي خدمت، الله ﷻ بارگاہ جي پيارن ٻانهن خاص طور تي اعليٰ حضرت، مجددِ دين و ملت، پروانہءِ شمع رسالت الشاه امام احمد رضا خان عليه رحمة الرحمن سان انتهائي محبت ۽ عقيدت، ماڻهن سان همدردِي ۽ خير خواهي جو ذهن، سڀني مُعاملن (مثال طور خريد و فروخت، نڪاح وغيره) ايتري تائين جو علاج وغيره جي باري ۾ به ماڻهن جي رهنمائي وغيره جهڙن صفتن به کين ڪروڙين مسلمانن جي دلين جي ڌڙڪڻ پٽائي ڇڏيو.

دولت مندن ۽ حڪمرانن کان بي نيازي کين وڌيڪ ناميارو ڪري ڇڏيو، مالدار ماڻهو مال ۽ دولت سندن خدمت ۾ پيش ڪندا هئا پر پاڻ منع فرمائيندا هئا، سندن ڪردار جي بلندين کان متاثر ٿي لکين مسلمان سندن هٿ تي بيعت ڪري حضور سَيِّدُنَا غوث الاعظم دستگير پيران پير شيخ عبدالقادر جيلاني رضی اللہ تعالیٰ عنہ جي دامنِ ڪرم سان وابسته ٿي چُڪا آهن.

عظيم انقلاب

امير اهل سنت دامت برڪاتهم العاليه جي احساسِ ذميداري ۽ تقويٰ ۽ پرهيزگاري جون برڪتون ”دعوتِ اسلامي“ سان وابسته ٿيڻ وارن اسلامي ڀائرن ۾ به منتقل ٿيڻ

شروع ٿيون، جن فرضن ۽ واجبن جي ادائينگي سان گڏوگڏ سنتن ۽ مستحبات تي عمل ڪري نيڪيءَ جي دعوت جون اهڙيون ڏومون مڇايون جو لکين مسلمانن خاص طور تي نوجوانن کي گناهن کان توبهه جي توفيق ملي ۽ اهي توبهه تائب ٿي صلوة و سنت جي وات تي هلي پيا. جيڪي بي نمازي هئا اهي نمازي بلڪ مسجدن جا امام بڻجي ويا، بدنگاهي ڪرڻ وارا نگاهون هيٺ رکڻ جي سنت تي عمل ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪرڻ لڳا، فيشنِي لباس پائي ڳچي ۾ رڻو پائي تفریح گاهن جي سونهن بڻجڻ واريون بي پردگي کان اهڙيون توبهه تائب ٿيون جو مدني رُقعو انهن جي لباس جو حصو بڻجي ويو، ماءُ پيءُ سان بي ادبيءَ وارو انداز اختيار ڪرڻ وارا بادب ٿي ويا، جن جي حرڪتن جي ڪري ڪڏهن پورو پاڙو بيزار هو اهي سڄي علائقي وارن جي اکين جا تارا بڻجي ويا، چوري ۽ ڌاڙي جا عادي بين جي عزت ۽ آبرو جي حفاظت ڪرڻ لڳا، جيڪي ڪنهن غريب کي ڏسي تڪبر ڪندا هئا اهي عاجزي جا پيڪر بڻجي ويا، هر وقت ساڙ جي باهه ۾ سڙڻ وارا بين کي ترقيءَ جون دعائون ڏيڻ لڳا، گانن باجن جا شوقين، سنتن پري بي بيانن ۽ مدني مذاڪرن جون ڪيسيتون ٻڌڻ جا عادي ٿي ويا، فحش ڳالهيون ڪرڻ وارا نعتِ مصطفيٰ ﷺ پڙهڻ ۽ جهومڻ

لڳا، يورپي ملڪ جي رنگينين کي ڏسڻ جا خواب پنهنجي اکين ۾ سڻائڻ وارا ڪعبي شريف ۽ گنبدِ خضريٰ جي زيارت جي لاءِ بي قرار رهڻ لڳا، مال جي محبت ۾ گرفتار رهڻ وارا فڪرِ آخرت جي مدني سوچ وارا بڻجي ويا، شراب پيئڻ وارا عشقِ مصطفيٰ ﷺ جا جام پيئڻ لڳا، فضول ڳالهين ۾ وقت برباد ڪرڻ وارا پنهنجو وقت عبادت ۾ گذارڻ لڳا، فحش رسالن ۽ ڊائجسٽين جا شوقين اميرِ اهل سنت دامت برڪاتهم العالیه ۽ علماءِ اهل سنت دامت فيوضهم جي رسالن ۽ ٻين ديني ڪتابن جو مطالعو ڪرڻ لڳا، تفریح جي خاطر سفر ڪرڻ جا عادي هاڻي عاشقانِ رسول سان راهِ خدا ﷺ ۾ سفر ڪرڻ وارا بڻجي ويا، ”تائو پيئو مزا ماڻيو“ جي نعري کي پنهنجي زندگيءَ جو مقصد سمجهڻ وارن هن مدني مقصد کي اپنائي ورتو ته ”مون تي پنهنجي ۽ سڄي دنيا جي ماڻهن جي اصلاح جي ڪوشش ڪرڻي آهي. ان شاء الله ﷺ“ اميرِ اهل سنت دامت برڪاتهم العالیه جو اهو فيض رڳو مسلمانن تائين محدود ناهي بلڪ ڪفر جي اونداهيءَ ۾ ڀٽڪڻ وارن کيترن ئي غير مسلمن کي به اسلام جو نور نصيب ٿيو.

منا منا اسلامي پائرو! مسلمانن جي اصلاح ۽ ڪفرن جي اسلام قبول ڪرڻ واريون روح پرور مدني بهارون وقت بوقت موصول ٿينديون رهنديون آهن. هن سلسلي

۾ 5 سچيون ايمان افروز حڪايتون ٻڌو.

«1» قادياني پروفيسر جي توبه

امير اهل سنت دامت برڪاتهم العاليه جي بارگاه ۾ شايد 2003 ع ۾ هڪ خط پهتو جنهن ۾ ڪنهن پروفيسر ڪجهه هن طرح لکيو هو ته مان قادياني مذهب سان تعلق رکان ٿو ۽ هڪ وڏي عهدي تي فائز آهيان، هينئر تائين 70 مسلمانن کي گمراه ڪري قادياني بڻائي چڪو آهيان. سردار آباد (فيصل آباد) ۾ ٿيڻ واري **دعوت اسلامي** جي اجتماع ۾ تنقيدي ذهن کڻي حاضر ٿيس پر توهان جو بيان ٻڌي دل جي دنيا بدلجي وئي. پوءِ ڪنهن مبلغ توهان جي بيانن جون ڪيسيتون تحفي ۾ ڏنيون. دل جون ڪيسيتون ته هڪ بيان ٻڌڻ سان ئي بدلجي چڪيون هيون پر ٻيون ڪيسيتون ٻڌي بي قرار ٿي ويس ۽ سڄي رات روئيندو رهيس، ”هاڻي مون کي ڇا ڪرڻ کپي؟“

امير اهل سنت دامت برڪاتهم العاليه انفرادي ڪوشش ڪندي بنا دير جي جوابي خط روانو فرمايو ته فوراً توبه ڪري **اسلام قبول ڪريو** ۽ جيترن مسلمانن کي (معاذ الله ﷻ) مرتد ڪيو آهي انهن کي ٻيهر مسلمان بڻائڻ جي ڪا صورت ڪيو. ”الحمد لله ﷻ جڏهن اهو جوابي مڪتوب ان پروفيسر وٽ پهتو ته سندن دعوت تي لبيڪ چوندي ان جلدي توبه ڪئي ۽ مسلمان ٿيو. ان پروفيسر اسلامي پاءُ جي پيءُ ۽ خاندان وارن ان تي

وڏيون سختيون ڪيون پر هو ثابت قدم رهيو. الحمد لله
 عزوجل امير اهل سنت دامت برڪاتهم العاليه جا بيان ٻڌڻ جي
 برڪت سان آخرڪار ان جي سڄي خاندان کي قادياني
 مذهب کان نجات ملي وئي ۽ اهي اسلام جي دامن سان
 وابسته ٿي ويا.

الله عزوجل جي امير اهل سنت تي رحمت هجي ۽ انهن جي
 صدقي اسان جي مغفرت ٿئي

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّد

﴿2﴾ امير اهل سنت جي اشارن

جي زبان م انفرادي ڪوشش

www.dawateislami.net

دعوتِ اسلامي جي شروع جي ڳالهه آهي ته شيخ
 طريقت، امير اهل سنت، بانيءَ دعوتِ اسلامي حضرت علامه
 مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي دامت
 برڪاتهم العاليه باب المدينه ڪراچي جي علائقي ڪارادر ۾
 ڪجهه اسلامي پائرن سان نيڪيءَ جي دعوت ڏيڻ جي لاءِ
 هڪ گهٽيءَ ۾ تشریف وٺي ويا. اتي سندن نظر هٽل جي
 اندر ويٺل گونگن پوڙن اسلامي پائرن تي پئي. اهي
 چانهه پيئڻ سان گڏوگڏ اشارن ۾ ڳالهيون ڪري رهيا
 هئا، پاڻ دامت برڪاتهم العاليه هٽل ۾ وڃي انهن کي اشارن
 جي زبان ۾ نماز جي دعوت پيش ڪئي ۽ پاڻ سان گڏ
 مسجد ۾ هلڻ جي ترغيب ڏياريائون. گونگن پوڙن

اسلامي پائرن اشارن جي ذريعي نتائڻ جي گهڻي
 ڪوشش ڪئي، پر پاڻ دامت برڪاتهم العالیه انفرادي ڪوشش
 جاري رکيائون ۽ انهن کي اشارن جي ذريعي نماز قضا
 ڪرڻ جي وعيدن ۽ عذابن جي باري ۾ ٻڌايائون. الحمد لله
 ﷺ سندن پُرخلوص دعوت جي بَرَڪت سان اهي گونگا
 ٻوڙا اسلامي پائر سائڻ گڏجي مسجد ڏانهن هلڻ لاءِ تيار
 ٿي ويا. اتي پاڻ دامت برڪاتهم العالیه سنڌن پريو بيان فرمايو
 ۽ آخر ۾ **دعوتِ اسلامي** جي ٽي روزه سنڌن پرڻي اجتماع
 جي دعوت پيش ڪئي. بيان کانپوءِ جڏهن گونگن ٻوڙن
 اسلامي پائرن سائڻ ملاقات ڪئي ته پاڻ انهن تي وڏي
 شفقت فرمايائون ۽ انهن کي اجتماع ۾ شرڪت جي
 ترغيب ڏياريائون. الحمد لله ﷺ انهن اجتماع ۾ شرڪت
 جي نيٽ جو نه رڳو اظهار ڪيو بلڪ انهن مان ٻن
 اسلامي پائرن اجتماع ۾ شرڪت به ڪئي ۽ اميرِ اهل سنت
 دامت برڪاتهم العالیه جا مُريد ٿي **“عطارِي”** به بڻجي ويا.

اميرِ اهل سنت دامت برڪاتهم العالیه جي اشارن جي زبان ۾
 انفرادي ڪوشش جي بَرَڪت سان گونگن ٻوڙن اسلامي
 پائرن ۾ دعوتِ اسلامي جي مدني ڪم جي ابتدا ۽ هڪ
 مجلس **“مجلس خصوصي اسلامي پائر”** جو قيام عمل ۾ آيو
 ۽ الحمد لله ﷺ اميرِ اهل سنت دامت برڪاتهم العالیه جي انفرادي
 ڪوشش جون برڪتون ڏسندي ئي ڏسندي نه صرف
 پاڪستان بلڪ ٻاهرين ملڪن جي گونگن ٻوڙن ۽ نابينا

اسلامي ڀائرن تائين وڃي پهتو.

اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ جِي امير اهل سنت تي رحمت هجي ۽ انهن جي
صدقِي اسان جي بخشش ٿئي.

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّد

﴿3﴾ مان ڪيئن مسلمان ٿيس

دهلي (هند) جي علائقي سليم پور جي رهندڙ 22
ساله نئين مسلمان نوجوان جي اسلام قبول ڪرڻ جو
ايمان افروز واقعو انهن جي زباني ٻڌو. انهن جو چوڻ
ڪجهه هن ريت آهي: مان هڪ غير مسلم خاندان سان
تعلق رکندو هئس. منهنجي پيءُ جي خواهش هئي ته مان
ڊاڪٽر ٿيان. انهيءَ سلسلي ۾ ان مون کي 1994ع ۾
پنهنجي ڊاڪٽر دوست جي ڪلينڪ تي موڪليو. اهو
غير مسلم ڊاڪٽر مسلمانن کان ايتري نفرت ڪندو هو
جو انهن جي هٿان ڪابه شيءِ کائڻ پسند نه ڪندو هو.
منهنجي به اها ئي عادت بڻجي وئي جو سڄو ڏينهن
اجارو رهندو هوس پر ڪنهن مسلمانن جي هٿان پاڻي نه
پيئندو هئس. ڪيترائي سال ائين ئي گذري ويا. هڪ
ڏينهن سبز عمامو پاتل هڪ اسلامي ڀاءُ اکين جو آپريشن
ڪرائڻ آيو. ان جي زبان ۽ نگاهه جي حفاظت جو انداز ۽
حُسن اخلاق ڏسي هوريان هوريان مان به ان جي ويجهو
ٿيڻ لڳس ۽ منهنجي ان سان دوستي ٿي وئي. هو مون

تي وقت بوقت انفرادي ڪوشش ڪندو رهيو. ڪجهه ڏينهن کان پوءِ هو اسپتال مان هليو ويو پر منهنجو ان سان رابطو رهيو ۽ مان ان وٽ ايندو ويندو رهيس.

ان وٽ هڪ وڏو ڪتاب هو جنهن جو نالو **“فيضانِ سنت”** هو، جڏهن هو ان جو درس ڏيندو هو ته **انفرادي ڪوشش ڪندي مون تي** به درس ۾ شرڪت جي دعوت پيش ڪندو هو، مان به ويهي رهندو هئس. **فيضانِ سنت** جي درس جي برڪت سان ڪجهه ئي ڏينهن ۾ دل اسلام جي لاءِ نفرت بدران محبت پيدا ٿيڻ لڳي. پوءِ مسلمانن سان گڏ ڪائيندو پيئندو به هئس ۽ مسجدن ۽ اذان جو احترام به ڪندو هئس. **2004ع** ۾ هڪ ڏينهن شيخ طريقت، امير اهل سنت، بانيءَ **دعوتِ اسلامي** حضرت علامه مولانا ابو بلال **محمد الياس عطار** قادري رضوي ضيائي دامت برڪاتهم العالیه جو رسالو **“غسل جو طريقو”** پڙهيم پر صحيح طريقي سان سمجهي نه سگهيس. ان اسلامي ڀاءُ کان پڇيم ته ان مون کي رسالي جي مدد سان تفصيل سان طهارت جا مسئلا سمجهايا ۽ چيو ته **حقيقي پاڪائي مسلمان ٿيڻ کان سواءِ حاصل نه ٿي ٿي سگهي**. اهو وقت منهنجي سعادتن جي عروج جو هو، ان جي لفظن منهنجي زندگيءَ جو رخ تبديل ڪري ڇڏيو، مون ڪجهه دير سوچيو ۽ پوءِ **“ڪلمو شريف”** پڙهي اسلام جي دائري ۾ داخل ٿي ويس. ڪفر جي اونداهي ختم ٿي وئي ۽

منهنجي دل اسلام جي نور سان روشن ٿيڻ لڳي.
مان تبليغ قرآن ۽ سنت جي عالمگير غير سياسي
 تحريڪ **دعوتِ اسلامي** جي سنڌن پرڻي اجتماع ۾
 پابنديءَ سان شرڪت ڪرڻ لڳس ۽ امير اهل سنت دامت
 برڪاتهم العالیه سان خط جي ذريعي سلسلہ عاليہ قادريہ
 رضويہ ۾ داخل ٿي **“عطاروي”** بڻجي ويس ۽ باجماعت
 نماز پڙهڻ لڳس، پر ڪڏهن ڪڏهن شيطان اسلام جي
 باري ۾ وسوسا وجهندو هو. هڪ ڏينهن اميرِ اهل سنت
 دامت برڪاتهم العالیه جو رسالو **“بدها پجاروي”** پڙهيم ته انهن
 سڀني وسوسن جي پاڙ پتجي وئي. الحمد لله عزوجل 18
 جولاءِ 2005ع تي عاشقانِ رسول سان گڏ **مدني قافلي**
 ۾ سفر جي سعادت ملي. ان کان اڳ ۾ ٿوري ٿوري
 ڳالهه تي گهروارن کان ناراض ٿيندو هئس. کاڌو طبيعت
 جي خلاف ملندو هو ته گهڻو شور ڪندو هئس. مدني
 قافلي ۾ سفر جي برڪت سان اها عادت به نڪري وئي.
 گهروارا منهنجي انهيءَ تبديليءَ تي حيران هئا ۽ اسلام
 کان متاثر ٿي رهيا هئا. مان **ڏاڙهي شريف** جي سنت
 اپنائڻ سان گڏوگڏ مٿي تي **سبز عمامو** به ٻڌڻ لڳس پر
 گهر وڃڻ وقت لاهي ڇڏيندو هئس.
ڪجهه ڏينهن کان پوءِ ماڻهن گهروارن کي منهنجي
 خلاف شڪايتون ڪرڻ شروع ڪيون جنهن تي گهر ۾
 سختي ٿيڻ لڳي، مون کي ڳالهه ڳالهه تي ٽوڪيو ويندو

هو بلڪ ڪڏهن ڪڏهن ماريندا به هئا. مان تنگ ٿي گهر ڇڏي ويس پر ڪجهه ئي ڏينهن کان پوءِ پيءُ بهاني سان گهرايو ۽ زبردستي حجم وٺ وٺي ويو. جڏهن مون ان کي ٻڌايو ته مان مسلمان ٿي چڪو آهيان ته هو ڊڄي ويو ۽ ڏاڙهي ڪوڙڻ کان انڪار ڪري ڇڏيائين. منهنجا گهروارا به ڏاڙهي ڪٽڻ کان ڊڄي رهيا هئا پر افسوس جو ديني علم کان ناواقفيت جي ڪري هڪ مسلمان منهنجي گهروارن کي چيو: ”ڏاڙهي رکڻ ضروري ناهي، اسان کي ڏسو! لکين مسلمان ڪٿي ٿا ڏاڙهي رکن؟“ انهيءَ بنياد تي گهروارن ننڍ ۾ بليڊ سان منهنجي ڏاڙهي ڪوڙڻ شروع ڪئي. منهنجو جهرو رتورت ٿي ويو، مان روئي روئي انهن کي اهو ڪم نه ڪرڻ جون منتون ڪندو رهيس پر انهن منهنجي هڪ به نه ٻڌي ۽ منهنجي ڏاڙهي ڪوڙي وئي. چهري مان وهڻ وارو رت منهنجي ڳوڙهن ۾ شامل ٿي ويو. گهروارن کي اهو احساس به نه هو ته مان به هن گهر ۾ پيدا ٿيو آهيان ۽ پلي وڏو ٿيو آهيان. انهن انهيءَ تي بس نه ڪئي بلڪ مون کي هڪ ڪمري ۾ قيد ڪري ڇڏيائون. جسم جي ڪپڙن کان علاوه مون وٺ ڪو لباس نه هو. منهنجي نگراني ڪئي ويندي هئي پر مان ڪنهن نه ڪنهن نموني لڪي نماز ادا ڪندو هئس. ننڊ جي قرباني ڏئي به پنهنجو وُضو برقرار رکندو هئس ته جيئن موقعو ملڻ تي فرض ۽

واجب ادا ڪري سگهان. منهنجو ڪوبه حال پُڄڻ وارو ڪونه هو نه مون کي ڪو همدرد ڏسڻ ۾ ايندو هو جنهن کي مان پنهنجا ڏک ٻڌايان. اٽڪل ٻه مهينا اهڙي طرح گذري ويا ايتري تائين جو رمضان شريف جو مقدس مهينو اچي ويو. آزمائش جي انهن راتين ۾ ڪير مون کي سَحَري فراهم ڪري ها پر رمضان جو روزو ڇڏڻ مون کي پسند نه هو. جيئن ته مون بغير سَحَريءَ جي روزو رکي ورتو. شام تائين جڏهن مون ماني نه کاڌي ته گهروارن کي ڳڻتي ٿي، ۽ گڏ ٿي اچي مون کي کاڌي کائڻ لاءِ زور ڀرڻ لڳا. مون چيو: ”رکي ڇڏيو مان کائيندس.“ انهن جي وڃڻ کان پوءِ وڌيڪ زور ڀرڻ کان بچڻ جي لاءِ پاڇي هيڏي هوڏي ڪري ڇڏيم ۽ مانيون ڪيسي ۾ وجهي ڇڏيم پر گهر وارن کي ڪنهن ريت شڪ پئجي ويو ۽ انهن زبردستي مون کي کاڌو ڪارايو. مان دل ٿي دل ۾ ڳرندو رهيس پر مجبور هئس. ائين مان پنج روزا نه رکي سگهيس.

پوءِ مون هيڏانهن هوڏانهن جون ڪجهه ڳالهيون گهروارن کي ٻڌايون ته انهن مون کي آزادي ڏئي ڇڏي ۽ مان ٻيهر ڪلينڪ وڃڻ لڳس. مان بغير سَحَري جي روزي جي نيٽ ڪندو هئس ۽ ظاهر ۾ ٻنپهرن جو کاڌو ساڻ ڪڍي ويندو هئس پر شام جو ان سان افطاري ڪندو هئس. انهيءَ وقت مون اسلام قبول ڪرڻ جي باري ۾

قانوني ڪاغذ به مڪمل ڪرائي ورتا جنهن جي گهروارن کي خبر نه پئي. مان گهروارن کان لکي جنهن مسجد ۾ نماز ادا ڪرڻ ويندو هئس اتان جي انتظاميه مجبور ٿي مون کي منع ڪيو ته توهان هتي نه ايندا ڪريو، متان فساد نه ٿئي. مون کي ڏاڍو ڏک ٿيو ته مون کي مسلمان هوندي به حالتن جي ستم ظريفي جي ڪري مسجد ۾ داخل ٿيڻ کان روڪيو ويو پر بيوس ۽ لاچار هئس ڇا ڪيان ها؟ **دعوت اسلامي** جو مدني مرڪز اتان کان گهڻو پري هو ۽ مون انهن کي پاڻ سان رابطو ڪرڻ کان به منع ڪيو هو.

لڳاتار پريشانين منهنجا عضوا ساڻا ڪري ڇڏيا هئا. مون کي ڪو اهڙو همدرد ملي جنهن سان ملي مان پنهنجا ڏک بيان ڪري اکين مان نير وهايا ها پر افسوس! مان بلڪل اڪيلو هئس. اهڙي وقت مون کي نماز پڙهڻ ۾ وڏو سُڪون ۽ حوصلو ملندو هو. منهنجي زبان تي درود شريف جاري هو. پوءِ مون همت ڪري 3 ڪلوميٽر پري “**جَنَّا ڪالوني**” جي مسجد ۾ باجماعت نماز ادا ڪرڻ لاءِ ويڃڻ شروع ڪيو. گهر وارن جو ان دؤران لهجو نرم ٿي چُڪو هو. هڪ ڏينهن پاڙي جي ڪنهن مسلمان وري گهروارن جو ذهن خراب ڪرڻ جي ڪوشش ڪئي ته “اسان به مسلمان آهيون اسان ڪٿي نماز پڙهون؟ بس جمعي يا عيد جي نماز ڪافي

آهي! توهان جو پت ضرور ڪنهن جن کي قابو ۾ ڪرڻ جو عمل ڪري رهيو آهي، جڏهن اهو پاڳل ٿي ويندو تڏهن توهان کي خبر پوندي. ”ان جون ڳالهيون ٻڌي گهروارا ڊڄي ويا ۽ وري سختيون ڪرڻ شروع ڪيائون ايتري تائين جو منهنجي چين چورڻ تي به پابندي لڳائي وئي. گهروارا مون کي زبردستي ڪنهن عامل وٽ وٺي ويا. ان به چئي ڇڏيو ته مون تي اثر آهن.

انهن حالتن کان مان مايوس ٿيان ها ۽ شايد پيهر ڪفر جي اونداهين ۾ پوان ها پر الله ﷻ جو ڪرم جو مون دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول ۾ عاشقانِ رسول کان سرڪارِ مدينه www.dawateislami.net حضرت سيدنا بلال حبشي رضی اللہ تعالیٰ عنہ تي ٿيڻ وارن ظلمن جو داستان ٻڌو هو، انهن ظلمن جي سامهون منهنجون تڪليفون ڪجهه به نه هيون، پنهنجي پياري آقا صلي الله تعالى عليه وسلم جي آزمائشن کي ياد ڪري منهنجو ايمان اڃان به مضبوط ٿيندو پيو وڃي. هڪ ڏينهن مان لکي وڃي دعوتِ اسلامي جي سنتن پرئي اجتماع ۾ پهتس. اطلاع ملندي ئي گهروارا پهتا ۽ اتان مون کي وٺي ويا. نه مون ڪا رنڊڪ وڌي ۽ نه ئي ڪنهن کي ان جو احوال ڏنو چو ته فساد ٿئي ها. گهر وٺي وڃي مون کي ايڏو ماريو ويو جو مان بيهوش ٿي ويس. هوش ۾ اچڻ تي مون گهر ڇڏڻ جو پڪو ارادو ڪيو حالانڪ 3 ڏينهن اڳ ئي منهنجي سرڪاري

نوڪريءَ جو آرڊر مون کي موصول ٿيو هو جنهن جي لاءِ مون ڪيترائي سال محنت ۽ ڪوششون ڪيون هيون. هاڻي هڪ طرف ذاتي گهر، ماءُ پيءُ ۽ روشن مستقبل ۽ ٻئي طرف ايمان جهڙي عظيم دولت! پر مون ربِّ عَزَّوَجَلَّ جي ڪرم سان ايمان جي تحفظ جي خاطر 21 مارچ 2007 تي پنهنجي مرضيءَ سان گهر ڇڏيو.

الحمد لله عَزَّوَجَلَّ اڄ مان هند جي مختلف شهرن ۾ عاشقان رسول سان گڏ **مديني قافلن** ۾ سفر ڪري رهيو آهيان ۽ گهر وارن جي سختيءَ جي ڪري رهجي ويل سڀني نمازون به پڙهي ورتيون آهن. الحمد لله عَزَّوَجَلَّ مديني قافلي ۾ سفر جي بَرَڪت سان ڪجهه سورتون صحيح مخارج سان سکڻ ۽ نماز جا مسئلا ياد ڪرڻ ۾ ڪامياب ٿي چڪو آهيان. 13 اپريل 2007ع تي منهنجي مُراد پوري ٿي ۽ مون کي ”جهانسي“ شهر ۾ فجر جي جماعت ۾ امامت جي سعادت حاصل ٿي وئي. اميرِ اهل سنت دامت برڪاتهم العاليه جي بڻايل **دعوته اسلامي** تي منهنجي جان قربان! جو هن ڪفر جي هنج ۾ پلڻ واري کي نه صرف ايمان جي دولت سان نوازيو بلڪ امامت جي مصلي تي بيهاريو. منهنجا پيءُ ۽ پيءُ مون سان ملاقات جي لاءِ ايندا هئا ۽ خوني رشتي جي ڪري ڳوڙها وهائي واپس گهر هلڻ لاءِ زور ڀريندا هئا، انهن کي روئيندو ڏسي منهنجيون به اکيون آليون ٿي وينديون هيون پر مون

انهن کي صاف ٻڌائي ڇڏيو ته مان اسلام جي مذهب کي
 ڪڏهن به نه ٿو ڇڏي سگهان. هاڻي ته مان گهروارن جي
 اچڻ تي ڄاڻي وائي نه ٿو ملان جو خدا نه ڪري متان
 محبت جي آڙ ۾ شيطان منهنجو ايمان خطري ۾ نه وجهي.
 اهو سڀ منهنجي رب ﷻ جو ڪرم، سرڪارِ مدينه
 ﷺ تعالٰه عليه واله وسلم جي عنايت ۽ منهنجي مرشد **امير اهل سنت**
 دامت برڪاتهم العالیه جي ولایت واري نظر جو فيض آهي.

نمازين جو تعداد وڌي ويو

انهيءَ اسلامي ڀاءُ جي بيان جو خلاصو آهي ته سفر
 جي دؤران ”**قنوج**“ شهر جي ”**ڪاغزبانڀي**“ پاڙي ۾ جڏهن
 علائقائي دؤرو براءِ نيڪي جي دعوت جي لاءِ پهتس ته
 اتان جي ”**پراڻي مسجد**“ جي سامهون وارو ميدان ماڻهن
 سان ڀريل هيو، ڪو تاس پيو ڪيڏي ته ڪو جُوا ۾
 مصروف هو. مان عصر جي نماز کان پوءِ جڏهن انهن
 ماڻهن وٽ وڃي نيڪيءَ جي دعوت ڏيڻ لاءِ حاضر ٿيس
 ته هڪ شخص انتهائي ڪاوڙ جي حالت ۾ اٿيو مون کي
 ڪڇيون گاريون ڏيندي مون کي دڙڪا ڏيڻ لڳو ته
 ڪنهن ٻئي کي وڃي سمجهايو اسان کي سمجهائڻ جي
 ضرورت ناهي. ايتري ۾ هڪ پوڙهي شخص ان کي
 چيو: ”هن جي ڳالهه ته ٻڌو هو ڇا ٿو چوڻ چاهي؟“ مون به
 ان گاريون ڏيڻ واري شخص کي عرض ڪيو: ”ڀاءُ!
 گاريون ڏيڻ ۽ مارڻ سان جيڪڏهن توهان کي سُڪون ٿو

ملي ته مون کي منظور آهي پر منهنجي ڳالهه ضرور ٻڌو. ”ان تي اهو خاموش ٿي ويو ۽ مون انهن کي نيڪيءَ جي دعوت پيش ڪئي ۽ دعوت اسلامي جي مدني ماحول ۾ سڪيل نماز پڙهڻ جا فضائل ۽ نه پڙهڻ جي متعلق واعدون ٻڌايون، جڏهن محسوس ٿيو ته لوهه گرم ٿي چڪو آهي ته مون چيو، ”جيڪي ڳالهيون مان اوهان کي ٻڌائي رهيو آهيان اهي ته اوهان کي مون کي ٻڌائڻ گهرجن چو ته مان هينئر ڪجهه عرصو اڳ ۾ اسلام قبول ڪري چڪو آهيان پوءِ مون مختصر طور تي پنهنجي اسلام قبول ڪرڻ ۽ ان دوران اچڻ وارين آزمائشن جا واقعا ٻڌائڻ شروع ڪيا ته اتي موجود ماڻهو روئڻ لڳا ايستائين جو مون کي گاريون ڏيڻ وارو شخص روئيندي چوڻ لڳو، بس ڪريو نه ته اسان جو ساهه نڪري ويندو. پوءِ اهي سڀ اسان سان گڏ مسجد ۾ هلڻ لاءِ تيار ٿيا. عصر جي نماز ۾ اسان ٻه نمازي هٿاسين پر حيرت انگيز طور تي مغرب جي نماز ۾ 3 صفون پر جي ويون. هڪ وڏي عمر وارا بزرگ فرمائڻ لڳا: ”مان انهن ماڻهن کي ڏسندي ڏسندي پوڙهو ٿي ويو آهيان پر اڄ پهريون ڀيرو انهن کي مسجد ۾ ڏسي رهيو آهيان.“

اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ جِي اميرِ اهل سنت تي رحمت هجي ۽ انهن جي صدقي اسان جي مغفرت ٿئي.

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّد

﴿4﴾ نسبت جون برڪتون

بابُ المدینہ ڪراچي جا علائقي گلبهار جي هڪ ماڊرن نوجوان محمد احسان **دعوٰتِ اسلامي** جي مدني ماحول سان وابسته ٿيا ۽ امير اهل سنت دامت برڪاتهم العاليه جا مُريد بڻجي ويا. هڪ وٺي ڪامل جا رڳو مُريد نه ٿيا بلڪ انهن جي زندگيءَ ۾ مدني انقلاب اچي ويو. چهري تي ڏاڙهي جي سٺ سٺ سينگاري ڇڏي ۽ مٿي تي مستقل طور تي عمامي شريف جو تاج سينگارجي ويو. انهن **دعوٰتِ اسلامي** جي مدرسه المدینہ (بالغان) ۾ قرآن شريف ناظره ختم ڪري ورتو ۽ ماڻهن وٽ وڃي **نيڪيءَ جي دعوت** جون ڌومون مچائڻ لڳا. هڪ ڏينهن اڃانڪ انهن کي ڳلي ۾ سُور محسوس ٿيو، علاج ڪرايائون پر **“مرضِ وڌندو ويو جيئن جيئن دوا ڪئي”** جي چوڻيءَ موجب ڳلي جي مرض گهڻي شدت اختيار ڪئي ايتري تائين جو ڪجهه گهڙين جا مهمان ٿي ويا.

انهيءَ حالت ۾ انهن اميرِ اهل سنت دامت برڪاتهم العاليه جي ڇپيل رسالي مدني وصيت نامي کي سامهون رکي پنهنجو وصيت نامو تيار ڪري پنهنجي علائقي جي نگران جي حوالي ڪري ڇڏيو ۽ پوءِ هميشه جي لاءِ اڪيون بند ڪري ڇڏيائون. وفات وقت سندن عمر اٽڪل 35 سال هئي. انهن کي گلبهار جي قبرستان ۾ مٽيءَ ماءُ حوالي ڪيو ويو. وصيت موجب غسل کان پوءِ ڪفن ۾ چهرو لڪائڻ کان

اڳ ۾ پيشاني تي شهادت جي آڱر سان بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 سيني تي لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ دُن ۽ سيني جي وچين
 کفن واري حصي تي يا غوث اعظم دستگير رضی اللہ تعالیٰ عنہ يا
 امام اعظم ابا حنيفه رضی اللہ تعالیٰ عنہ، يا امام احمد رضا رضی اللہ تعالیٰ عنہ،
 يا شيخ ضياء الدين رضی اللہ تعالیٰ عنہ ۽ انهن جي مرشد (يعني امير
 اهل سنت دامت برکاتہم العالیہ) جو نالو لکيو ويو. دفن ڪرڻ
 وقت قبر جي ديوار ۾ جارو ٺاهي ان ۾ عهد نامو، نقش
 نعلين پاڪ ۽ ٻيا تبرڪات رکيا ويا. دفن کان پوءِ قبر تي
 اذان به ڏني وئي ۽ اٽڪل ٻارهن ڪلاڪن تائين انهن
 جي قبر جي پرسان اسلامي ڀائرن اجتماع ذڪرو نعت
 جاري رکيو.

خوشبودار قبر

وفات کان اٽڪل ساڍن ٽن سالن کان پوءِ اڱاري جي
 ڏينهن 6 جمادي الآخره سن 1418 هـ (07-10-1997)
 جو واقعو آهي هڪ ٻئي اسلامي ڀاءُ **محمد عثمان قادري**
 رضوي عليه رحمة الله الباري جو جنازو انهيءَ قبرستان ۾
 آندو ويو. ڪجهه اسلامي ڀائر مرحوم **محمد احسان**
عطاري عليه رحمة الله الباري جي قبر تي فاتحه جي لاءِ آيا ته
 اهو منظر ڏسي انهن جون اکيون دنگ رهجي ويون جو
 قبر جي هڪ پاسي وڏو سوراخ ٿي پيو آهي ۽ اٽڪل
 ساڍا ٽي سال اڳ وفات ڪرڻ وارا مرحوم **محمد احسان**
عطاري عليه رحمة الله الباري مٿي تي سبز سبز عمامي جو

تاج سجيل خوشبودار کفن ويڙهيل مزي سان لڻيل آهن. ڏسندي ئي ڏسندي اها خبر هر طرف ڦهلاجي وئي ۽ رات تائين ماڻهو محمد احسان عطاري عليه رحمة الله الباري جي کفن ۾ ويڙهيل تازي لاش جي زيارت ڪندا رهيا (اهو واقعو به ڪيترن ئي اخبارن ۾ شايع ٿيو)

تبليغ قرآن و سنت جي عالمگير غير سياسي تحريڪ دعوت اسلامي جي باري ۾ غلط فهمين جو شڪار رهڻ وارا ڪجهه ماڻهو به دعوت اسلامي وارن تي الله عَزَّوَجَلَّ جي ان عظيم فضل ۽ ڪرم جو ظاهري ائين سان مشاهدو ڪري واه واه ڇوڻ لڳا ۽ دعوت اسلامي سان محبت ڪرڻ وارا بڻجي ويا. (ملخص از قبر کلي وئي ڇاپو مڪتبه المدينه) www.dawateislami.net الله عَزَّوَجَلَّ جي انهن نبي رحمت هجي ۽ انهن جي صدقي اسان جي مغفرت ٿئي.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

﴿5﴾ غسل واري تختي تي مسڪرايائون

مرحوم عبدالغفار عطاري عليه رحمة الباري حسين نوجوان هئا. آواز به سنو هيئن، شروع ۾ ڪين ماڊرن دوستن جو ماحول مليو هو. (جيئن اڄڪلهه عام ماحول آهي ۽ معاذ الله عَزَّوَجَلَّ ان کي عيب به نه ٿو سمجهيو وڃي) گانا ڳائيندا هئا، موسيقي جو فن سکيائون، جو ڪين آمريڪا جي ڪلب ۾ نوڪري ڪرڻ جي لاءِ وڏي پيچ ڏک ڪيائون پر

مقدر ۾ ”**فردِ مدينه**“ هيو. سندن قسمت چڱي هئي، جو کين آمريڪا ۾ نوڪري ئي نه ملي سگهي نه ته اڄ شايد هزارين ماڻهن جي دلين ۾ انهن جي محبت ۽ عقيدت جي شمع روشن نه هجي ها. خوش قسمتيءَ سان انتقال کان تقريباً ست سال اڳ ۾ اسلامي پائرن جو **مدني ماحول** کين هٿ اچي ويو. شيخ طريقت **امير اهل سنت** دامت برڪاتهن العليه جو مُريد ٿي سلسلہءِ عاليه قادريه رضويه عطاريه ۾ داخل ٿي ويا، ”**عطاري**“ **تم يا نبي الحمد لله** **عَزَّوَجَلَّ انهن جي جينن جو انداز ئي بدلجي ويو.** فلمي گانن جي جاءِ تي **سرڪارِ مدينه** صلى الله تعالى عليه وسلم جون پياريون پياريون نعتون اچي ويون **ڪنهن** استيڄ تي اچي مزاحيه لطيفا ٻڌائي ماڻهن کي ڪلائيندا هئا، پر هاڻي سرڪارِ مدينه صلى الله تعالى عليه وسلم جي هجر ۽ فراق (يعني جُڏائيءَ) جا پُرسوز شعر ٻڌائي عاشقن کي روئارڻ ۽ ديوانن کي تڙپائڻ لڳا. ”**دعوته اسلامي**“ جي پاڪيزه **مدني ماحول** ۽ **امير اهل سنت** دامت برڪاتهن العليه جهڙي وليءَ ڪامل جي بااثر صحبت هڪ ماڊرن نوجوان کي پياري رسولِ اڪرم صلى الله تعالى عليه وسلم جو سچو ديوانو ۽ مٿي کان پيرن تائين سنڌن جو نمونو بڻائي ڇڏيو. چهري تي ڏاڙهي مبارڪ، مٿي تي زلف ۽ هر وقت سنڌ جي مطابق لباس ۽ مٿو عمامي شريف سان سينگاريل رهڻ لڳو. نه صرف پاڻ سنڌن تي عمل ڪندا هئا بلڪ پنهنجي بيان جي

ذريعي ٻين کي به ستن تي عمل جي ترغيب ڏياريندا رهيا. شيخ طريقت **اهير اهل سنت** دامت برڪاتهم العليه فرمائن ٿا: اهي هڪ سنا مبلغ، نعت چوڻ وارا شاعر هئا ۽ منهنجو حُسن ظن آهي ته اهي **عاشقِ رسول** ۽ بااخلاق ۽ باڪردار مسلمان هئا.

ڪجهه ڏينهن بستري تي بيمار رهي **ربيع الغوث شريف** جي چند رات سن 1406ھ چنچر جي رات 14 ڊسمبر 1985ع تي صرف 22 سال هن بي وفا دنيا ۾ گذاري پرپور جوانيءَ جي عالم ۾ هن دنيا مان لاڏاڻو ڪري ويا. (اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ) **تبليغِ قرآن** و سنت جي **مدني ماحول** جي برڪت سان لڳي ٿو ته اهي زندگي جي بازي کٽي ويا، انهن کي ستنون ڪم اچي ويون، جن جون ستنون زندهه ڪرڻ جي ڏن هيئي انهن **شفيق آقا** صلي الله تعالى عليه واله وسلم جو مٿن ڪرم ٿي ويو.

جيئن ته **اهير اهل سنت** دامت برڪاتهم العليه ارشاد فرمائن ٿا: “آءٌ مرحوم جي ڪفن دفن ۾ شروع کان آخر تائين شريڪ رهيس. ڪجهه **دعوتِ اسلامي** جا مبلغ گڏجي احتياط سان مرحوم کي غسل ڏئي رهي رهيا هئا ۽ مان انهن کي غسل جون ستنون ٻڌائي رهيو هئس. جڏهن غسل جي دؤران مرحوم کي ويهاريو ويو ته **سندن چهره نبي اهڙي طرح مسڪراهندو ٿيڻ لڳو، جهڙيءَ طرح اهي پنهنجي زندگيءَ ۾ مسڪرائيندا هئا.** مان ان

وقت مرحوم جي پُنيءَ واري پاسي کان بيٺو هئس، جيترا به اسلامي پائر چهري واري پاسي کان هئا انهن سڀني اهو منظر ڏٺو. کفن پرائڻ کان پوءِ چهرو کليل ڇڏيو ويو، ۽ آخري دیدار جي لاءِ ماڻهو اچڻ شروع ٿيا ۽ اسان گڏجي نعت شريف پڙهي رهيا هئاسين. ڪجهه ڏسڻ وارن ڏٺو ته مرحوم جا چپَ به چُرِي رهيا هئا. چڻ اهي به نعت شريف پڙهي رهيا هئا.”

وصيَّت موجب **امير اهل سنت** دامت برکاتهم العالیه جنازي جي نماز پڙهائي، جنازي جو جلوس تمام وڏو هو ۽ منظر به ڏسڻ وٽان هو. ذڪر، دُرُود و سلام ۽ نعتن سان فضا گونجي رهي هئي

www.dawateislami.net

عاشق کا جنازه ہے ذرا دھوم سے نکلے

محبوب کی گلیوں سے ذرا گھوم کے نکلے

آخرڪار آئين اڪين سان مرحوم کي دفن ڪيو ويو. تدفين کان پوءِ عزيز ۽ قريب موڪلائي ويا. پر هاڻي به روحاني رشتيدار يعني اسلامي پائر وڏي تعداد ۾ ڪافي دير تائين قبر تي موجود رهيا ۽ نعت خواني ٿيندي رهي.

مرحوم تي سرڪار دامن ۾ لڪائي ورتو

مرحوم جي تيجهي جي سلسلي ۾ **شهيد مسجد** ڪارادر بابُ المدينه (ڪراچي) ۾ عشاء جي نماز کان پوءِ اسلامي پائرن قرآن خواني ۽ اجتماع ذڪر و نعت جو

انعقاد ڪيو. ماڻهو گهڻا هئا تنهنڪري مسجد جي ٻاهر
ئي اجتماع جو انتظام ڪيو ويو. **مولانا حسن رضا خان**
عليه رحمة الرحمن جي لکيل نعت شريف جي هن شعر کي
هر هر ورجايو پيو وڃي.

بخشنا مجھ سے عاصی کا رُوا ہوگا کسے؟

کس کے دامن میں پھپھوں دامن تمہارا چھوڑ کر

حاضرین تي هڪ ذوق جي ڪيفيت طاري هئي. **امير**
اهلسنت دامت برڪاتہم العالیہ فرمائن ٿا: ”هڪ خوش نصیب
اسلامي ڀاءُ مون کي ٻڌايو ته ان دؤران مون تي رقت
طاري ٿي اڪيون بند ٿي ويون پر دل جون اڪيون کلي
پيون. ڇا تو ڏسان ته **سروڪارِ مدينه** www.dawateislami.net
چادر مبارڪ ڦهلائيندي اجتماع ذڪرو نعت ۾ جلوہ
افروز آهن ۽ خوش نصیبن کي گهرائي چادر ۾ لڪائي
رهيا آهن. ايتري ۾ مرحوم **عبدالغفار عطاري** عليه رحمة
الباري به سنت جي مطابق سفيد مدني لباس ۾ عمامي سان
ظاهر ٿيا ته **سروڪارِ مدينه** صلى الله تعالى عليه واله وسلم مرحوم کي به
دامنِ رحمت ۾ لڪائي ورتو.“

ڏهونڙا هي ڪريں صَدْرِ قِيَامَتِ كِے سَپَایِ

وہ کس کولے جو ترے دامن میں چُھپا ہو

ديکھا انہيں محشر میں تو رحمت نے پکارا

آزاد ہے جو آپ کے دامن سے بندھا ہو

اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ جِي انهن تي رحمت هجي ۽ انهن جي صدقي اسان جي مغفرت ٿئي.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

مننا منا اسلامي پائرو! اهڙي طرح لکين مسلمان اڄ گناهن کان توبه ڪري نه صرف نمازي بلڪ ڪيترائي نماز پڙهائڻ ۽ سيڪارڻ وارا بڻجي ويا، ۽ اهي برڪتون صرف پاڪستان تائين محدود ناهن بلڪ ٻين ملڪن کان به مسلمانن جي اصلاح جي بهارن سان گڏوگڏ غير مسلمن جي اسلام قبول ڪرڻ جون به روح پرور مدني بهارون موصول ٿينديون رهنديون آهن. انهن بهارن جو مطالعو ڪرڻ جي لاءِ www.dawateislami.net دعوت اسلامي جون مدني بهارون نالي ڪتاب ۽ مدني بهارن تي مشتمل ٻيا رسالا مڪتبه المدينة کان هديو ڏئي حاصل ڪريو.

عظيم ديني خدمتون

شيخ طريقت، امير اهل سنت دامت برڪاتهم العاليه جي منفرد ۽ تاريخي ڪم جو واضح ثبوت اهو آهي ته سرڪارِ مدينه صلي الله تعالى عليه وسلم جي امت کي جن جن شعبن جي حاجت هئي، پاڻ انهن شعبن کي قائم ڪرڻ ۾ مصروف ٿي ويا ۽ اڄ الحمد لله عَزَّوَجَلَّ انهن مان ڪيترن ئي شعبن ۾ ڪم شروع ٿي چڪو آهي مثال طور مسجدن جي تعمير جي لاءِ “خدام المساجد” حفظ ناظره جي لاءِ “مدرسة المدينة”

بالغان جي تعليمِ قرآن لاءِ، ”مدرسة المدينة براءِ بالغان“ فتاويٰ جي لاءِ ”دار الافتاء“ عالمن جي تياريءَ جي لاءِ ”جامعة الامدينه“ افتاء (يعني مفتي ٿيڻ) جي تربيت جي لاءِ ”تخصص في الفقه“ ۽ امت کي پيش ايندڙ جديد مسئلن جي حل لاءِ ”مجلس تحقيقاتِ شرعيه“ اعليٰ حضرت عليه رحمة الرحمن جي پيغام کي عام ڪرڻ ۽ اصلاحي ڪتابن جي فراهمي جي لاءِ ”مجلس المدينة العلميه“ تصنيف ۽ تاليف کي شرعي غلطين کان محفوظ رکڻ لاءِ جي لاءِ ”مجلس تفتيشِ ڪتب و رسائل“ روحاني علاج جي لاءِ ”مجلس مڪتوبات و تعويذاتِ عطاريه“ اسلامي پائرن کي باحيا بنائڻ جي لاءِ انهن جا ”هفتيوار اجتماع ۽ پيا مدني ڪم“، مسلمانن کي باعمل بنائڻ جي لاءِ ”مدني انعامات جو تحفو“ ۽ دنيا جي ماڻهن جي اصلاح جي ڪوشش جي لاءِ دنيا جي ڪيترن ئي ملڪن ۾ ”مدني قافلن ۽ هفتيوار اجتماعن“ جو مدني چار وچائجي چُڪو آهي، ”ٽونٽن ٻوڙن، نابينا اسلامي پائرن ۽ جبلن ۾ قيدين جي اصلاح“ جي لاءِ مجلسون قائم ڪري ڇڏيائون، ”مختلف سطحن جي مشاورتن جو قيام“ ۽ ان طرح ستنن جي خدمت جي 35 کان وڌيڪ شعبن کي قائم فرمائڻ کان پوءِ سڄو نظام ”مرڪزي مجلسِ شوروي“ جي حوالي ڪري انهن جي ڪارڪردگي تي نظر رکندا آهن ۽ ضرورت پوڻ تي اصلاح جي مدني گلن سان به

نوازيندا رهندا آهن.

ان کان علاوه پنهنجي بيانن ۽ مدني مذاڪرن جون
 ڪيسيتون ۽ تحريرون رسالا ۽ ڪتاب عطا ڪري به دنيا
 جي مسلمانن کي سنتن جي جو پيڪر بڻائڻ جي ڀرپور
 ڪوشش فرمائڻ ٿا ۽ صرف اهو ناهي بلڪ ان سان
 گڏوگڏ **امير اهل سنت** دامت برڪاتهم العاليه جو پنهنجي انفرادي
 عبادتن کي قائم رکڻ جنهن ۾ عشقِ رسول ﷺ
 حرمين طيبين جي محبت، نفلن، مثال طور اشراق و
 چاشت ۽ اوابين جي ادائگي سان گڏوگڏ سال جو گهڻو
 حصو روزا رکڻ ۾ استقامت، تلاوتِ قرآن، سنتن ۽
 مستحبات تي عمل **حيوت ۽ متلاڪري** چڏيندو آهي.

پڻ شريعت اور طريقت کي حسين تصوير جو

زُهد و تقوىٰ کے نظارے حضرت عطار پڻ

امير اهل سنت دامت برڪاتهم العاليه جي عظيم ديني خدمتن
 جي هاڪ نه صرف برصغير پاڪ و هند ۾ آهي الحمد لله
 عزوجل بلڪ ان جي هاڪ تبليغ قرآن ۽ سنت جي عالمگير
 غير سياسي تحريڪ ”**دعوت اسلامي**“ جي صورت ۾ (هي
 ستون لکڻ تائين) دنيا جي اٽڪل 66 ملڪن ۾ ٻڌڻ ۾ اچي
 رهي آهي. اهي عظيم الشان خدمتون بنا شڪ ۽ شبهي
 جي هن تحريڪ جي باني ۽ امير حضرت علامه مولانا
 ابو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي دامت

برڪاتهر العاليه جي لاءِ ثوابِ جاريه جو ذريعو آهن. جيئن ته شرفِ ملت، استاذ العلماء حضرت علامه مولانا محمد عبدالحكيم شرف قادري عليه رحمة الله الغني فرمائن ٿا:

حديث شريف ۾ آهي: مَنْ أَحْيَا سُنَّتِي بَعْدَ مَا أُمِيتَتْ فَلَهُ أَجْرُ مِائَةِ شَهِيدِ جَنَّةِ اسان جي اهڙي سنت تي رائج ڪيو جنهن تي ڇڏيو هجي ان جي لاءِ سؤ شهيدن جو ثواب آهي. هن حديث مبارڪ جي روشنيءَ ۾ امير دعوت اسلامي حضرت مولانا محمد الياس عطار قادري رضوي دامت برڪاتهر العاليه ۽ دعوت اسلامي جي مبلغين کي ڪيترن شهيدن جو ثواب ملندو، جن جي بهترين ڪوششن سان لکين ماڻهو نه رڳو نمازي بڻجي ويا آهن بلڪ سرڪارِ مدينه صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جي سنتن تي عمل پيرا ٿي ويا آهن. هن ڪاميابيءَ ۾ جتي حضرت امير دعوت اسلامي مدظلله العالي جي ڏينهن رات جي ڪوششن ۽ سندن بيانات جو آهي، اتي فيضانِ سنت جو به وڏو عمل دخل آهي. فيضانِ سنت فقير جي اندازي جي مطابق پاڪستان ۾ سڀ کان وڌيڪ شايع ٿيڻ وارو ڪتاب آهي، (فيضانِ سنت مان ورتل تقرير)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

امير اهل سنت دامت برڪاتهر العاليه جي اعليٰ مقام ۽ عظمت جو اندازو اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي هن مبارڪ فتويٰ مان لڳائي سگهجي ٿو. (جيڪا پاڻ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ان سني

حنفي شخص جي باري ۾ ڏني جنهن جون دين جي باري ۾ خدمتون امير اهل سنت دامت برڪاتهم العاليه جي ديني خدمتن سان ملندڙ جلندڙ هيون)

امام اهل سنت عليه رحمة الرحمن جي مبارڪ فتويٰ

امام اهل سنت، مجددِ دين و ملت اعليٰ حضرت مولانا الشاه امام احمد رضا خان عليه رحمة الرحمن کان هڪ سني حنفي شخص جي باري ۾ ڪجهه هن طرح سوال ٿيو اسان اهڙي شخص سان عقيدت رکون يا نه؟ جنهن جي بيانن جي اثر سان شرڪ ۽ بدعتون وغيره مٽجي وڃن ٿيون، ۽ هزارين مسلمان، جيڪي اسلام جي ضروري شعار ۽ نماز روزي جي مسئلن کان به واقفيت نه رکندا هئا اهي پاڻ يعني نماز جا مسئلا سيڪارڙ جي لاءِ درس و بيان ڪرڻ وارا ۽ مسجد جا امام ٿي ويا ۽ اهو شخص مختلف وقتن ۾ مختلف جاين تي دين جي دشمنن جي مقابلي ۾ علي الاعلان جهادِ لساني (يعني زباني جهاد) ڪري ٿو، جيڪڏهن اهڙي شخص کي مسلمان، عالمِ باعمل ۽ انبياءِ عليهم السلام جو وارث سمجهندي ڪجهه روڪ رقم وغيره ان جي خواهش ۽ درخواست جي بغير تعظيم جي طور تي ان جي نذر ڪن ۽ اسلام وارا اهڙي شخص کي معتقد عليه (يعني جنهن شخص سان عقيدت رکي وڃي) تصور ڪن يا نه؟ ۽ ان نذر ۽ تحفي جي بدلي اجرِ عظيم حاصل ڪندا يا نه؟

ان سوال جو جواب ڏيندي اعليٰ حضرت عليه رحمة رب
 العزت فتاويٰ رضويه جلد 19 جي صفحي 433 تي لکن ٿا: ۱-
 جيڪڏهن الاواقع (يعني حقيقت ۾) اهو شخص علماءِ
 اهل سنت و جماعت ايدهم الله تعاليٰ مان آهي ۽ جيڪي
 ڳالهيون حقيقت ۾ شرڪ آهن انهن جي معتقد (يعني
 اعتقاد رکڻ واري) کي مشرڪ چوي ٿو ۽ ان کي مشرڪن
 جي حڪمن ۾ شامل ڪري ٿو ۽ جيڪي نيون پيدا
 ڪيل ڳالهيون شريعت جي خلاف ۽ مزاحم سنّت (يعني
 سنّت کي روڪڻ واريون) ايجاد ڪيون ويون انهن کي
 بدعت شرعيه و مذموم و شنعيه (يعني بري بدعت) چاڻي ٿو
 ۽ انهن کي نه ۽ تحذر (يعني منع ڪندو ۽ خوف ٻڌائيندو)
 آهي، ۽ شعائر اسلام (مثال طور مسجدون، اذان، حج وغيره)
 ۽ نماز صلوة والصيام (نماز ۽ روزا) وغيره جا مسئلا
 صحيح سيڪاري ٿو ۽ شرطن ۽ قاعدن جي شرطن سان
 احتساب امر بالمعروف و نهی عن المنکر (يعني سهڻي
 انداز ۾ نيڪيءَ جو حڪم ڪرڻ ۽ بُرائيءَ کان منع ڪرڻ) بجا
 آڻي ٿو، ۽ وعظ ۾ باطل روايتن، خرافاتِ مخترعه (يعني
 من گهڙت بڪواس) ۽ بياناتِ مشيرهءِ اوهام (يعني اهڙيون
 ڳالهيون جيڪي وهم تي مشتمل هجن) جي بيان ڪرڻ ۽
 مفسدهءِ خيالاتِ عوام (يعني عام ماڻهن ۾ موجود غلط خيالن

۱- هن فتويٰ ۾ جتي ڏکيا لفظ محسوس ٿيا انهن جي روانيءَ کي سامهون رکندي
 انهن جي معنيٰ شامل ڪئي وئي آهي ته جيئن سمجهڻ ۾ آساني ٿئي. علميه

ڪان بچي ٿو ۽ علمِ ڪافي و فهمِ صافي (يعني واضح سمجھ) سان هدايت ۽ ارشاد ۾ صحيح شرعي معيار تي هلي ٿو ته ان کي نه صرف عالم بلڪ هن زماني ۾ دين ۽ سنت جو ٿڻيو ۽ خلفاءِ راشدین عليه افضل الصلوة والتحية (يعني سرڪارِ مدينه صلي الله تعالى عليه واله وسلم جو "خليفو" ۽ "نائب") ۽ **اولياءِ جناب** احديت آلاءِ جلت (يعني الله جل جلاله جي اولياءِ ڪاملين ۽ اعليٰ نعمتن مان) **سمجھڻ گهرجي** ۽ ان جي جيڪا خدمت ٿي سگھي پنهي جهانن جي ڪاميابي ۽ ربّ المشرقين جي رضا ۽ سيّد الڪونين جي خوشنودي آهي.

(والله سبحانه و تعاليٰ اعلم) (ماخوذ از فتاويٰ رضويه ج 19 ص 433)

منا منا اسلامي پائرو! اعليٰ حضرت عليه رحمة رب العزت جي اها مبارڪ فتويٰ في زمانه اميرِ اهل سنت دامت برڪاتهم العاليه ۽ هر ان سني عالم ۽ مبلغ جيڪي هن مبارڪ فتويٰ جي مطابق سنتن جون ڌومون مچائيندا آهن انهن جي ذاتِ مقدسه جي مڪمل عڪاسي ٿي ڪري. اعليٰ حضرت عليه رحمة رب العزت هڪ علائقي يا شهر ۾ مدني ڪم جي لاءِ ڪوشش فرمائڻ واري عالمِ اهل سنت جي لاءِ فرمايو ته انهن کي نه صرف عالم بلڪ هن زماني ۾ **دين ۽ سنت جو ٿڻيو**، سرڪارِ مدينه صلي الله تعالى عليه واله وسلم جو **خليفو ۽ نائب** ۽ الله عزوجل جي **ڪامل اولياءِ** مان ڄاڻڻ گهرجي ته جنهن هستيءَ کي دنيا **اميرِ اهل سنت** دامت برڪاتهم العاليه جي نالي سان سڏي ٿي، جن جي **تقويٰ**،

پهرن جو اٽڪل 1:00 وڳي احمد پور شرقيہ (پنجاب) ۾ علامہ فيضي صاحب رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهٖ جي صاحبزادن سان جڏهن ذڪر ڪيل واقعي جي باري ۾ ڳالهه ٻوله ٿي ته انهن ان جي تصديق صحي سميت اهڙي طرح فرمائي ته **اهو ايمان افروز واقعو خود اسان جي بابا سائين جو ئي آهي**. ذاتي محفلن ۾ ڪافي ڀيرا اهي پنهنجي حوالي سان ٻڌائيندا هئا ته اڪثر عاجزي فرمائيندي پنهنجي نالي جي اظهار بدران ”هڪ شخص“ چئي پاڻ کي لکائيندا هئا. بابا سائين جي سامهون جيڪڏهن ڪو شخص **امير اهل سنت** دامت برڪاتهم العاليه جي خلاف ڳالهائڻ جي ڪوشش ڪندو هو ته ڪاوڙجي پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهٖ جلال جي ڪيفيت ۾ فرمائيندا هئا، خاموش رهو! مون امير اهل سنت دامت برڪاتهم العاليه جي سرڪارِ مدينه صلي الله تعالى عليه واله وسلم جي بارگاهه ۾ تمام سٺي حال ۾ ڏٺو آهي. انهن جو بارگاهه رسالت صلي الله تعالى عليه واله وسلم ۾ ڪيڏو وڏو مرتبو آهي اهو مون کي معلوم آهي توهان نه ٿا ڄاڻو

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّد

سرڪارِ مدينه صلي الله تعالى عليه واله وسلم **جو عطار**

دامت برڪاتهم العاليه **جي نالي پيغام**

بابُ المدينه (ڪراچي) جي علائقي گارڊن ويسٽ جي رهواسي 37 ساله اسلامي پيءُ جي حلقه بيان جو خلاصو آهي ته سن 1418ھ، سن 1996ع ۾ مون کي امڙ سان گڏ حج بيت الله جي سعادت نصيب ٿي. خميس جي ڏينهن

عصر جي نماز کان پوءِ مسجدِ نبوي شريف ۾ **بارتاه** **رسالتي** ﷺ ۾ قدمين شريفين جي پاسي کان حاضر ٿي مٿو جهڪائي **دروود و سلام** جا نذرانا پيش ڪري رهيو هئس ته اوچتو منهنجي قسمت جو ستارو چمڪيو، مان بلڪل **سجاييءَ واري حالت** ۾ ڏٺو ته منهنجا پيارا پيارا، جان کان به پيارا آقا، اسان بيڪسن جا مددگار، باذن پروردگار، **پنهني جهانن جا مالڪ ۽ مختار** ﷺ ٿي پيدا ٿيا. سرڪارِ مدينه ﷺ جا مبارڪ چپَ چُرڻ لڳا، رحمت جا گل چڻڻ لڳا. لفظن کي هيئن ترتيب ملي. **”منهنجا عطار! هن پيروي مديني چو نه آيا! انهن تي مشابها سلام چئجو ۽ چئجو نه اهي مديني اچن، چاهي ڪجهه ٽوڙين جي لاءِ ٿي اچن“** مون بي اختيار ٿي اڳتي وڌي مبارڪ هٿن کي چمڻ جي سعادت حاصل ڪئي. ڏسندي ئي ڏسندي پيارا آقا ﷺ تشريف وٺي ويا.

بارتاه رسالت ﷺ جو اهو **پيغام ۽ سلام** جڏهن باب المدينه (ڪراچي) ۾ اميرِ اهل سنت دامت برڪاتهن العليه تائين پهتو ته پاڻ بي قرار ٿي ويا ۽ سفر جي تياري شروع فرمائون.

ۛ اپنا جانا اور هے، ان کا بلانا اور هے

ۛ شيخ طريقت، اميرِ اهل سنت، بانيءِ دعوتِ اسلامي حضرت علامه مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي دامت برڪاتهن العليه جو تخلص ”عطار“ آهي.

صلى الله تعالى عليه وآله وسلم
جب بلایا آقائے خود ہی انتظام ہو گئے

اميرِ اهل سنت دامت برکاتہم العالیہ پاکستان مان حج جي ویزا VISA حاصل ڪرڻ ۾ ناڪامي تي هڪ اسلامي ڀاءُ کي ساڻ ڪري ٻئي VISIT VISA تي عرب عمارات پهتا. اتي ٻڌايو ويو ته غير ملڪين کي VISIT VISA تي حج جي ویزا ناهي ملندي. جلدي ویزا ملڻ هڪ تمام ڏکيو ڪم هو پر **بارگاہ رسالت** ﷺ جو يقين پيغام تي **اميرِ اهل سنت** دامت برکاتہم العالیہ جو يقين مرحبا! احرام ۾ وار نه ڇڻن ان ڪري پاڻ مٿي جا وار ڪوڙايائون، اجتماعِ ذڪر و نعت جي ترڪيب به ٻڻي. ان بشارتِ عظميٰ جي هر هنڌ هاڪ هئي. اميرِ اهل سنت دامت برکاتہم العالیہ بارگاہِ رسالت ﷺ ۾ استغاثو پيش ڪيو ته اوهان جي پيغام جي بجا آوري ۾ حاضريءَ جون تياريون مڪمل ڪري ورتيون آهن. **هاڻي منهنجي لڄ اوهان جي هٿن ۾ آهي.** آخرڪار کين حج جي ویزا ملي وئي پر ٻئي اسلامي ڀاءُ کي نه ملي سگهي. الحمد لله ﷻ پاڻ خشڪي جي رستي (BY-ROAD) مديني جي سفر تي روانا ٿي ويا.

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

سوانح حيات جي ضرورت ۽ افاديت

منا منا اسلامي پائرو! بيشڪ بزرگانِ دين عليهم رحمة الله المبين جي زندگي جي ڪتاب جي هر صفحي ۾ اسان جي رهنمائي جا نڪتا هوندا آهن. هي اهي هستيون آهن جن جون ڏينهن ۽ راتيون پنهنجي ربَّ عَزَّوَجَلَّ جي رضا حاصل ڪرڻ جي ڪوشش ۾ گذرنديون آهن. جنت جون نعمتون، آخرت جون فرحتون ۽ خاص طور تي **خالقِ حقيقي** عَزَّوَجَلَّ جي **ديدار** جون لذتون انهن کي سامهون نظر اينديون آهن. اهي ئي نيڪ هستيون آهن جن جي ذڪر سان دلين کي **فرحت**، **روحن کي مسرت** ۽ **فکر** ۽ **نظر کي جودت** (يعني تيزي) ملندي آهي ۽ ذڪر ڪرڻ واري تي رحمت نازل ٿيندي آهي. حضرت سيدنا سفيان بن عيينه رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: ”عِنْدَ ذِكْرِ الصَّالِحِينَ تَنْزُلُ الرَّحْمَةُ“ يعني نيڪ ماڻهن جي ذڪر جي وقت رحمت نازل ٿيندي آهي.“ (حلية الاولياء، رقم 10750 ج 7 ص 335 دار الڪتب العلمية بيروت)

الله عَزَّوَجَلَّ جي انهن ولين جي نقشِ قدم تي هلي اسان به دنيا ۽ آخرت جون ڪوڙ ساريون نيڪيون حاصل ڪري سگهون ٿا. **شايد** انهيءَ مقدس جذبي جي تحت مؤلفن ۽ تاريخدانن انهن بزرگن جي **زندگي وارا واقعا** لکيا آهن. پر ڪجهه مثالن کي ڇڏي ڏنو وڃي ته اسان پنهنجي **اڪابرن** (يعني بزرگن) جي حيات ۽ خدمتن کي

انهن جي ظاهري زندگي ۾ محفوظ ڪرڻ ۾ ناڪام رهيا آهيون، اهي **جليل القدر** هستيون جن جون راتيون ۽ ڏينهن اسان جي سامهون گذرندا آهن انهن جا تمام **اهم واقعا** اسان جي نگاهن جي سامهون پيش ايندا آهن جن ۾ ٻين جي لاءِ **نصيحت** ۽ **عبور** جا ڪيترائي مدني گل هوندا آهن پر اسان انهن کي پنهنجي يادداشت جي حد تائين محدود رکندا آهيون ٻين تائين پهچائڻ جي تڪليف ناهيون ڪندا. پوءِ جڏهن ڪا عظيم شخصيت دنيا مان موڪلائي ويندي آهي ته ڪافي عرصو گذري وڃڻ کان پوءِ جڏهن انهن جي باري ۾ براهه راست ڄاڻڻ ۽ ٻڌائڻ وارا به قبر ۾ پهتل هوندا آهن ته اسان انهن جي **زندگي** ۽ **سندن خدمتن** کي لفظن جي روپ ۾ سهڻي نموني پيش ڪندا آهيون، پر ان ۾ نقصان اهو هوندو آهي ته انهن جي **سيرت** جا ڪيترائي حصا بيان ڪرڻ کان رهجي ويندا آهن چوڻ وڃڻ وارا پاڻ سان گڏ گهڻو ڪجهه کڻي ويندا آهن. ان وقت سوانح حيات لکڻ وارو ويچارو ڇا ڪندو؟ جن موضوعن تي مواد ئي نه هجي انهن تي ڇا لکندو؟ پنهنجي مهارت کي استعمال ڪندي ڪيترا نوان مضمون پيدا ڪندو؟ ان عظيم شخصيت جي عظمتن کي سونهري ورقن ۾ ڪيئن محفوظ ڪندو؟ اعليٰ حضرت، مجددِ دين و ملت الشاه امام احمد رضا خان عليه رحمة الرحمن پنهنجي ٻئي حج واري

سفر جا واقعا بيان ڪندي ان ڏانهن توجهه ڏياري آهي، جيئن ته پاڻ فرمائن ٿا: هن قسم جا واقعا گهڻا هئا پر ياد ناهن. جيڪڏهن انهيءَ وقت لکيا وڃن ها ته محفوظ رهن ها پر ان جو اسان جي ساٿين مان ڪنهن کي احساس به نه هو. (ملفوظات، حصو 2)

امير اهل سنت دامت برڪاتهم العاليه جو تذڪرو

انهن سڀني ڳالهين جي هوندي ضروري هو ته اميرِ اهل سنت دامت برڪاتهم العاليه جي ظاهري حياتيءَ ۾ ئي سندن زندگيءَ جون قيمتي گهڙيون ڪتاب جي شڪل ۾ محفوظ ڪيون وڃن. الحمد لله عزوجل اميرِ اهل سنت دامت برڪاتهم العاليه هن وقت تائين زندگيءَ جون 57 بهارون ڏسي چڪا آهن، سوچيو ته سهي هڪ اهڙي هستي جيڪا ننڍپڻ کان وٺي هن وقت تائين مسلسل جدوجهد ۾ هجي، سنتن جي خدمت ۾ ڪيترن ئي سالن کان اهڙا ته مشغول آهن جو جيڪڏهن آپريشن ۾ ڪجهه گهڙيون انتظار ڪرايو ويو ته پاڻ انهن گهڙين ۾ به تحريري ڪم ۾ مصروف ٿي وڃن، ۽ پوءِ پاڻ پنهنجي مدني ڪمن ۾ مصروف رهڻ جي جذبي جو اظهار هيئن ڪن ٿا ته ”منهنجو وس هلي ته مان ننڍهه نه ڪيان جو اڃان ايترو ڪم باقي آهي.“ جنهن راهه خدا عزوجل ۾ هزارين ميلن جو سفر ڪيو هجي، شهر شهر ڳوٺ ڳوٺ جنهن مدني دؤرا ڪيا هجن، ان دؤران جيترو مسجدن ۾ انهن

نمازون ادا ڪيون آهن شايد ئي ڪنهن ادا ڪيون هجن،
 جنهن هزارين اجتماعن ۾ لکين ماڻهن جي سامهون
 بيان ڪيا هجن، جنهن جي بيانن ۽ مدني مذاڪرن جون
 لکين ڪيسيتون ۽ وي سي ڊيز دنيا ۾ ڪينديون هجن،
 جنهن جي هڪ جهلڪ ڏسڻ جي لاءِ لکن جو هجوم بي
 قابو ٿي وڃي، جنهن سان ڪجهه گهڙين جي ملاقات جي
 لاءِ عقيدت مند ڪلاڪن جا ڪلاڪ قطار ۾ بيهندا هجن،
 اهو ڪتاب جيڪو مارڪيٽ ۾ ڪجهه روپين ۾ ملي
 سگهي، پر ان جي هٿ ۾ اچي ته تبرڪ جا طلبگار
 انهيءَ ڪتاب جا 12 لک ڏيڻ تي به تيار ٿي وڃن پر هو
 اهڙو قناعت پسند جو پنهنجي تحريرن يا بيانن جي
 ڪيسيت يا وي سي ڊي جي بدلي هڪ پائي به پنهنجي
 لاءِ وٺڻ جي لاءِ تيار نه هجي، جنهن جي ڪوشش سان
 دنيا ۾ ڪروڙين مسلمانن تي توبه جي سعادت ملي ۽
 صلوة و سنت جي رستي تي هلڻ نصيب ٿيو هجي،
 جنهن جي سڌي طرح يا اڻ سڌي طرح جي ڪوشش سان
 سوين مسجدون تعمير ٿي چڪيون هجن، جنهن جي
 نگاهه فيض سان هزارين مدارس المدينه ۽ 100 کان
 وڌيڪ جامعة المدينه قائم ٿيا هجن ۽ اتان کان فارغ
 التحصيل ٿيڻ وارا هزارين حافظ سندس دستِ شفقت
 سان سندن ۽ سوين عالم ان جي هٿ سان دستار بندي
 جو شرف حاصل ڪري چڪا هجن، ڪيترائي عالم

مفتي بڻجڻ جي سعادت حاصل ڪري چڪا هجن، جنهن مان سوين ڪرامتون ظاهر ٿيون هجن، جنهن جي دعا جون برڪتون حاصل ڪرڻ وارا هزارين هجن، جنهن جي روحاني علاج سان مستفيض ٿيڻ وارا لکن ۾ هجن، جنهن جي انفرادي ڪوشش هزارن جي تقدير بدلائي هجي، جنهن جي تقويٰ ۽ پرهيزگاري، مسلمانن جي خيرخواهي، عاجزي، ملنساري، صبر، تحمل، بردباري مطلب ته حسن اخلاق جي هر هر شعبي جون هزارين ايمان افروز حڪايتون جنهن جي دامن سان جڙيل هجن. اهڙي عظيم شخصيت جي وڪريل زندگي جي واقعن تي تڏ ڪرڻ جي ڪيتري ضرورت آهي؟ موجوده ۽ ايندڙ نسلن کي امير اهل سنت دامت برڪاتهم العاليه جي عظمتن کان متعارف ڪرائڻ يقيناً اسان جي تاريخي ذميداري آهي.

شعبه امير اهل سنت دامت برڪاتهم العاليه (المدينة العلمية)

تمام ضروري هو جو شيخ طريقت، امير اهل سنت دامت برڪاتهم العاليه جهڙي عظيم الشان شخصيت جي عڪاسي ڪرڻ جي لاءِ اهڙو ”امير اهل سنت جو تذڪرو“ تيار ڪيو وڃي جيڪو ٻڌل ڳالهين ۽ غير مستند يا ڪمزور روايتن جو مرڪب نه هجي بلڪه ان جي امانت ۽ ديانت سان گڏ يقين جي حد تائين سچي ٻانهه نقل ڪئي وڃي، جيترو ٿي سگهي روايت ڪرڻ واري سان ذاتي طور تي

ملاقات يا رابطو ڪري **تصديق** ڪئي وڃي، غير شرعي اضافي کان بچيو وڃي ان ۾ جيڪي **حڪايتون** شامل ڪيون وڃن انهن کي رڳو عقيدت جي نگاه سان نه بلڪ حقيقت جي نظر سان به ڏٺو وڃي ته جيئن انهن حڪايتن کي عقيدت جو **ڪوشهو** قرار نه ڏئي سگهجي. ان ۾ شامل معلومات اهڙي مستند هجي جو تاريخ ۾ ان کي **ماخذ اول** جي حيثيت حاصل هجي.

انهيءَ اهم تاريخي ذميداري کي نڀائڻ جي لاءِ **دعوت اسلامي** جي مجلس المدينة العلميه جي شعبي امير اهل سنت جو قيام عمل ۾ آندو ويو. امت جي اصلاح ۽ خير خواهي جي مقصدن جي تحت هن شعبي امير اهل سنت دامت برڪاتهم العاليه جي مبارڪ زندگي جي روشن باب مثال طور سندن زندگي جي **ابتدائي حالات**، روزمره جي **معمولات**، سندن **عبادات**، **مجاهدات**، **اخلاقيات** ۽ **ديني خدمات** جي واقعات سان گڏوگڏ سندن ذات مان ظاهر ٿيندڙ **برڪتن** ۽ **ڪرامتن** ۽ سندن **تصنيفن**، **خطن**، **بيانن** و **ملفوظات** جي **فيض** کي مختصر رسالن جي صورت ۾ شايع ڪرڻ جو ارادو ڪيو آهي ته جيئن وچولي طبقي سان تعلق رکڻ وارا اسلامي پائر به انهن کي آسانيءَ سان حاصل ڪري فائدو حاصل ڪري سگهن. انهن مان ڪجهه رسالا شايع ٿي چڪا آهن. مناسب وقت تي انهن سڀني رسالن کي هڪ **مجموعي**

جي صورت ۾ به شايع ڪيو ويندو. انهن رسالن ۾ اميرِ اهل سنت دامت برڪاتهن العليه جهڙي عظيم ۽ فهيم شخصيت جي عالمي سطح جي ديني خدمتن ۽ سندن ديني سيرت ۽ مبارڪ عادتن جي باري ۾ اعتبار جوڳن ذريعن سان حاصل ڪيل معلومات مهيا ڪرڻ سان گڏوگڏ پڙهندڙن جي دلچسپيءَ کي سامهون رکندي ايمان افروز سچيون **حڪايتون** به شامل ڪيون وينديون. انهن رسالن ۾ شامل آيتن جا ترجما، امام اهل سنت، عظيم المرتبت، مولانا الشاه احمد رضا خان عليه رحمة الرحمن جي شهرهءَ آفاق ترجمي قرآن ڪنز الايمان شريف مان ورتا ويندا ۽ احاديث مبارڪ جا مڪمل حوالا، ڪتاب جو نالو، جلد ۽ صفحو نمبر سان گڏ ڏيڻ جي ڪوشش آهي ۽ ڏکين لفظن تي **تلفظ** جي درست ادائينگيءَ جي لاءِ اعراب لڳائڻ جي ڪوشش به ڪئي ويندي.

منا منا اسلامي پائرو! هڪ پاسي اميرِ اهل سنت دامت برڪاتهن العليه جي عظيم المرتبت شخصيت ٻئي پاسي اسان جي گهٽ حيثيت، پر حُسنِ عقيدت ۽ احساسِ ذميداري حوصلو وڌايو ۽ **“اميرِ اهل سنت دامت برڪاتهن العليه جو تذڪرو”** جو پهريون حصو اوهان جي هٿن ۾ آهي. ان شاء الله عزوجل ٻئي حصي ۾ اميرِ اهل سنت دامت برڪاتهن العليه جي مبارڪ زندگي جا **“ابتدائي حالات ۽ ننڍپڻ ۽ جواني”** جا ايمان افروز واقعا پيش ڪيا ويندا.

الله عزوجل کان دعا آهي ته اسان کي قبله شيخ طريقت، امير اهل سنت دامت برڪاتهن العالیه جي صحبت ۾ پنهنجي ۽ سڄي دنيا جي ماڻهن جي اصلاح جي ڪوشش جي لاءِ مدني انعامات جي مطابق عمل ۽ مدني قافلن جو مسافر بڻجندو رهڻ جي توفيق عطا فرمائي ۽ دعوت اسلامي جي سڀني مجلسن سان گڏ مجلس المدينة العلميه کي ڏينهن پنجويهين ۽ رات چويهين ترقي عطا فرمائي.

آمين بجاه النبي الامين ﷺ

شعبه امير اهل سنت دامت برڪاتهن العالیه

مجلس المدينة العلميه (دعوت اسلامي)

www.dawateislami.net

هي رسالو پڙهي ٻئي تي ٻئي ڏي ڇڏيو

شادي غمي جي موقعن، اجتماعن، عرسن ۽ ميلاد جي محفلن وغيره ۾ مڪتبه المدينة جي ڇپيل رسالن ۽ مدني گلن تي مشتمل پمفليت ورهائي ثواب ڪمايو، گراهڪ کي به ثواب جي نيت سان تحفي ۾ ڏيڻ جي لاءِ پنهنجي دڪان تي به رسالا رکڻ جو معمول بڻايو، هاڪرن يا ٻارن جي ذريعي پنهنجي پاڙي جي گهر گهر ۾ هر مهيني گهٽ ۾ گهٽ هڪ سنتن ڀريو رسالو يا مدني گلن جو پمفليت پهچائي ڪري نيڪيءَ جي دعوت جون ڌومون مچايو.

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّد

غور سان پڙهي پوءِ هي فارم پري ۽ وڌيڪ تفصيل هيٺ لٽي ڏيو

جيڪو اسلامي پاءُ فيضان سنّت يا اميرِ اهل سنت دامت برڪاتهم العاليه جا ڪتاب يا رسالا ٻڌي يا پڙهي ڪري، بيان جي ڪيسيت ٻڌي يا هفتيوار، صوبائي يا بين الاقوامي اجتماعن ۾ شرڪت يا مدني قافلن ۾ سفر يا دعوتِ اسلامي جي ڪنهن به مدني ڪم ۾ شموليت جي برڪت سان مدني ماحول سان وابسته ٿيو، زندگيءَ ۾ مدني انقلاب برپا ٿيس، نمازي بڻجي ويو، ڏاڙهي، عمامو شريف سينگار جي ويو، توهان کي يا ڪنهن مت مائت کي حيرت انگيز طور تي صحت ملي، پریشاني دور ٿي، يا مرڻ وقت ڪلمهءِ طيبه نصيب ٿيو يا چڱي حالت ۾ روح قبض ٿيو، مرحوم کي چڱي حالت ۾ خواب ۾ ڏٺو، بشارت وغيره ملي يا تعويذاتِ عطاريه جي ذريعي آفتن ۽ مصيبتن کان نجات ملي هجي ته هٿو هٿ هن فارم کي پري ۽ واقعي جو تفصيل لکي ڪري هن پتي تي موڪلي احسان فرمايو “محلہ سوداگران پراڻي سبزي منڊي (باب المدينه) ڪراچي عالمي مدني مرڪز فيضانِ مدينه “شعبه اميرِ اهل سنت (دامت برڪاتهم العاليه) مجلس المدينه العلميه”.

نالو پيءُ جي نالي سميت

عمر..... ڪنهن کان مُريد يا طالب

آهيو.....

خط ملڻ جو

پتو.....

فون نمبر (کوڊ نمبر سميت)

www.dawateislami.net

اي ميل

ايڊريس:.....

ڪيسيت، رسالي، قافلي يا ڪنهن به مدني ڪم جي دعوت

پيش ڪرڻ واري جو

نالو:.....

انقلابي ڪيسيت يا رسالي جو نالو

ٻڌڻ، پڙهڻ، يا واقعو ظاهر ٿيڻ جي تاريخ / مهينو

سال.....

ڪيترن ڏينهن جي مدني قافلي ۾ سفر

ڪيو.....

موجوده تنظيمي ذميداري

مٿي ذڪر ٿيل ذريعن سان جيڪي برڪتون حاصل ٿيون، فلاڻيون فلاڻيون بُرايون ختم ٿيون اهي تفصيلي طور تي ۽ اڳ ۾ پيدا ٿيندڙ ڪيفيت (جيڪڏهن عبرت جي لاءِ لکڻ چاهيو) مثال طور فيشن پرستي، ڦر وغيره ۽ امير اهل سنت دامت برڪاتهم العاليه جي ذات مبارڪه کان ظاهر ٿيڻ وارين برڪتن ۽ ڪرامتن جا “ايمان افزو واقعا” جاءِ ۽ تاريخ سان گڏ هڪ صفحي تي تفصيلي طور لکي ڏيو.

www.dawateislami.net

مدني مشورو

الحمد لله عزوجل شيخ طريقت، امير اهل سنت بانيءَ دعوتِ اسلامي حضرت علامه مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي دامت برڪاتهم العاليه سلسلهء هن دؤر جا اهي بي مثال بزرگ آهن جن جي شرفِ بيعت جي برڪت سان لکين مسلمان گناهن پري زندگيءَ کان توبه ڪري الله رحمن عزوجل جي حڪمن ۽ ان جي پياري حبيب صلي الله تعالى عليه وسلم جي سنتن جي مطابق پرسڪون زندگي گذاري رهيا آهن. مسلمانن جي خيرخواهي واري مقدس جذبي تحت اسان جو مدني مشورو آهي ته جيڪڏهن توهان اڃان تائين ڪنهن جامع شرائط پير صاحب کان بيعت نه ٿيا آهيو ته شيخ طريقت، امير اهل سنت دامت برڪاتهم العاليه جي فيض ۽ برڪتن

ڪان مستفيد ٿيڻ جي لاءِ انهن سان بيعت ٿي وڃو. ان شاء الله
عزوجل دنيا ۽ آخرت ۾ ڪاميابي ۽ ڪامراني نصيب ٿيندي،

مريد بڻجڻ جو طريقو

جيڪڏهن توهان مُريد بڻجڻ ٿا چاهيو ته پنهنجو ۽ جن کي
مريد يا طالب بڻائڻ ٿا چاهيو ته انهن جو نالو هڪ صفحي تي
ترتيبوار ولدیت ۽ عمر سمیت لکي ڪري عالمي منڊي مرڪز
فيضانِ مدينه محله سوداگران پراڻي سبزي منڊي ڪراچي
”مکتبہ مجلس مکتوبات و تعویذات عطاریہ“ جي پتي تي روانو
فرمائي ڇڏيو، ته ان شاء الله عزوجل انهن کي به سلسلهءِ قادريه رضويه
عطاريه ۾ داخل ڪيو ويندو. (پتو انگريزي جي وڌن اکرن ۾ لکو)

E-Mail: Attar@dawateislami.net

www.dawateislami.net

(1) نالو ۽ پتو بال پين سان ۽ بلڪل صاف لکو، غير مشهور
نالو يا لفظن تي لازمي طور اعراب لڳايو. جيڪڏهن سڀني نالن
جي لاءِ هڪ ئي پتو ڪافي هجي ته ٻيو پتو لکڻ جي ضرورت
ناهي.

(2) ايڊريس ۾ محرم يا سرپرست جو نالو ضرور لکو.

(3) الڳ الڳ مکتوبات گهرائڻ جي لاءِ جوابي لفافو ساڻ ضرور
موڪليو.

نمبر شمار	نالو	مرد/ عورت	بن/بنت	پيءُ جو نالو	عمر	مڪمل ايڊريس

مدني مشورو : هن فارم کي محفوظ ڪري ڇڏيو، ۽ ان جون وڌيڪ ڪاپيون

ڪرائي رکو.

هي رسالو پڙهي ٻئي لي ڏئي ڇڏيو

www.dawateislami.net

شادي غمي جي موقعن، اجتماعن، عرسن ۽ ميلاد جي محفلن وغيره ۾ مڪتبت المدينه جي ڇپيل رسالن ۽ مدني لکن تي مشتمل پمفليت ورهائي ثواب ڪمايو، تراهڪ تي به ثواب جي نيت سان تحفي ۾ ڏيڻ جي لاءِ پنهنجي دڪان تي به رسالا رتن جو معمول بڻايو، هاڪرن يا ٻارن جي ذريعي پنهنجي پاڙي جي تهر تهر ۾ هر مهيني تهن ۾ تهن هڪ سنتن پريو رسالو يا مدني لکن جو پمفليت پهچائي ڪري نيڪيءَ جي دعوت جون قومون مڃايو.